

РЕШЕНИЕ

№ 5820

гр. София, 12.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в публично заседание на 02.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **9698** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.172 ал.5 вр. чл. 171 т.2А б.“б“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на Т. Г., ЕГН [ЕГН], съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.2, ап.6, тел.: [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-0320-000129 от 30.06.2025г. издадена от Г. Д., полицейски инспектор при ОДМВР Б.,РУ П., с която по отношение на притежаваният от жалбоподателя лек автомобил Ш. О.,рег. [рег.номер на МПС] , е наложена мярка – „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от бмесеца до 1 година“. Искане се отмяна на оспорвания акт, като незаконосъобразен,неправилен, издаден в противоречие с материалния закон,допуснати нарушения на производствените правила и несъответствие с целта на закона. И по-конкретно:
Административния орган необосновано е приел,че жалбоподателя е извършил вмененото му нарушение. В тази връзка е налице единствен позоваване на АУАН от 27.06.2025г.,който обаче не се ползва с презумптивна, а само с формална доказателствена сила.Вмененото извършване на нарушение е неподкрепено с изрични писмени доказателства.
В заповедта не са посочени фактически и правни основания. Не е ясно и какво е естеството на извършеното нарушение,както и относно фактичката обстановка при която е извършено.В заповедта не е отразено изрично,че санкционираното лице е управляво процесното МПС на 27.06.2025г. Липсва съответствие между правната квалификация и фактичката обстановка. Успоредно с това не са изяснени и всички факти и обстоятелства по случая.
Заповедта е постановена в нарушение на принципа на съразмерност – чл.6 АПК.С поведението си органа е нанесъм значителни вреди на жалбоподателя изразяващи се във финансова загуба в

голям размер.

Ответната страна не изразява становище по жалбата.

На тази база съдът приема, че процесната жалба е допустима и редовна/ с отстранена нередовност с молба от 02.10.2025/, като подадена от активно легитимирано лице, адресат на заповедта, в срока по чл.149 ал.1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 172 ал.5 вр. чл. 171 т.2А б.“а“, в съответствие с изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК и като такава подлежи на разглеждане по същество.

По съществуващото на спора, с оглед предмета на служебна проверка и твърденията на страните съдът съобрази:

С процесно обжалваната Заповед, административния орган е установил и приел, видно и съдържанието на самата заповед, че на 27.06.2025г., около 20:50ч. в [населено място], Т. Г. управлява, след употреба на алкохол, лек автомобил „Ш. О.“ с табели рег. [рег.номер на МПС] по [улица] в близост до дом 57 в посока [улица].

При извършена проверка с техническо средство алкотест дрегер 7510, фабр. № ARNK 0001, е отчетено определящо съдържанието на алкохол в издишаният въздух 2.95промила.

По преписката е приложен АУАН серия и № GA 4307252/27.06.2025 в който са изложени и описани същите обстоятелства. АУАН е връчен срещу подпис на жалбоподателя и с подписите на 2ма свидетели.

На жалбоподателя е издаден и талон за медицинско изследване № 317226 от 27.06.2025г. изготвен и връчен на жалбоподателя срещу подпис в 21:00ч. на същата дата с направление ЦСМП – П.. В талона е отразено, че лицето не желае медицинско и химическо изследване.

По делото е приложен и Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, в който медицински специалист в ЦСМП П. е отразил, че Т. Г. отказва да се подложи на изследване. Успоредно в това жалбоподателят лично е подписал протокола и изписал собственоръчно „отказвам да дам кръв за изследване“.

Въз основа на съвкупната преценка на представените по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна по административно-правния спор:

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Съгласно Заповед № 8121з – 1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, ОДМВР – Б. е определена да осъществява контрол по ЗДвП. Процесната заповед е служебно известна на настоящият състав, същата е била обект на анализ в рамките на редица дела от съда, както и е достатъчно добре позната и в практиката на съдилищата и в практиката на КС и в този смисъл същата има характер и на обществено известна.

Като продължение и съгласно приложената Заповед № 251з-5636 от 10.10.2023г. на директора на ОДМВР Б. компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки от процесния вид, редом с другите са и полицейските инспектори в отдел Пътна полиция в РУ при ОДМВР Б..

Оспорената по делото заповед е издадена от полицейски инспектор в отдел "Пътна полиция" /видно от удостоверение издадено от ОДМВР Б. за заеманата от полицейски инспектор 5та степен Г., длъжност и данни за назначаването му/. поради което следва да се приеме, че е налице компетентност на административния орган за прилагане на процесната принудителна административна мерка.

Оспорената заповед за прилагане на ПАМ е постановена в писмена форма и съдържа

изискуемите се реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочено е както правното основание за упражненото административно правомощие, така и фактите и обстоятелствата, възприети като релевантни за наличието на материалноправните предпоставка за прилагане на ПАМ. Поради това, съдът приема, че изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за постановяване на мотивиран административен акт е изпълнено.

Ноторно и без необходимост от излишни референции е възприетото, че част от мотивите на акта, могат да бъдат съпровождащи го, като част от административната преписка, когато са обективирани в друг, надлежен документ. В предходните пасажии съдът ясно изложи възприетото си за фактите по спора именно на база административната преписка и процесният акт, поради което не може да се приеме, че същият е немотивиран, постановен при липса на фактически и правни основания.

Успоредно с това – при постановяване на акта не са допуснати нарушения на процесуалните правила обуславящи отмяната му. Конкретно – налице е напълно изяснена фактическа обстановка, въз основа на която е приложена и дадената от органа правна квалификация. В този смисъл не е налице процесуална незаконосъобразност на акта и в частност – нарушение на чл. 35 АПК.

Противно на твърдението на жалбоподателя в самата заповед ясно е посочено, че той е извършил нарушението и е налице ясна описателна част кога и как, в т.ч. посока на движение и установено наличие на алкохолно съдържание.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката налице ли са установените от компетентния орган релевантни юридически факти /изложени като мотиви в акта/ и доколко същите се съотнасят към посоченото в заповедта, правно основание.

По силата на чл. 174 ал. 4 ЗДвП, редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на моторни превозни средства, трамваи или самоходни машини и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, се определя с наредба на министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието.

Съгласно Чл. За. ал. 1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, издадена от министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието/Наредбата/, установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техни аналози – с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3. физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест.

В настоящият казус е налице извършен тест с доказателствен анализатор и е налице ясно обосноваване и доказване, отказ на самият жалбоподател от извършване на медицинско изследване /така, че според нормата на закона определящи да бъдат именно тези резултати/.

Нормата на чл. 171 т. 1 б. „б“ недвусмислено предвижда, че който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с

медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи;

Наличието на релевантният факт – управление на МПС след употреба на алкохол в граници над законовия минимум е установен чрез изследване с техническо средство и при отказ от биологично/медицинско изследване. Това позволява да се приеме, че са налице изложени фактически основания, подкрепени от доказателствата по преписката.

По делото е приложен издаденият талон за изследване с направление ЦСМП - П.. Същият е съставен в съответствие с изискванията на чл.6 и сл. от Наредбата като съдържа данните за издадения талона служител, направление къде и в какъв срок да бъде проведено изследването, провереният по отношение на който са установени обстоятелствата, подпис на служителя, дата и час на връчване, подпис на провереният. Отразен е резултата от изследването с техническо средство - дрегер и показанията му. Същото обстоятелство е отразено и в Протокола за медицинско изследване и взимане на проби/горецитиран/. Самият протокол от своя страна е оформен и съставен съгласно изискванията на Наредбата, като същият обективира недвусмислено причината поради което медицинско изследване не е проведена, а именно – отказ на лицето.

Ето защо следва да се приеме, че при постановяване процесната заповед не са допуснати нарушения на процесуалните правила, обосноваващи извода за нейната законосъобразност, като същата е постановена в съответствие с приложената материално-правна норма при съответствие между фактическо описание и правна квалификация.

В заключение следва да се посочи, че съществени за спора обстоятелства – бил ли е спрян, бил ли е проверен от компетентен орган, извършен ли е тест с техническо средство установил конкретните резултати, било ли е издадено и връчено направление за изследване, изпълнено ли е това направление, налице ли е отказ и надлежно ли е оформен той – са несъмнено установени и се потвърждават както надлежно съставените, изготвени и връчени актове по делото.

Твърденията на жалбоподателя, че към момента на проверката не е управлявал автомобила, а той е било в спряно положение се явяват недоказани. Недоказани са и твърденията, че автомобила не е движил повече от осем часа и е бил паркиран.

В тази връзка съдът е указал и приел по делото потвърждение от актосъставителя, свидетеля и от издателя на ПАМ, че подписите под АУАН и ЗППАМ са техни. Т.е. същите потвърждават авторството на издадените документи, а отразеното в тях се явява необорено.

Приложено и прието по делото е и писмо от ОДМВР – Б., РУ – П. видно от което в района няма монтирана техника за видеонаблюдение.

Допусната е и съдебна експертиза, заключението по която отразява техническа невъзможност да се установи движението на автомобила по системата за проследяване.

Приложено и прието по делото е и писмо от началника на РУ П., ОДМВР – Б. видно от което записите от бодикамерите не се съхраняват понастоящем.

С оглед изложеното оспорването се явява неоснователно и твърденията на жалбоподателя – недоказани.

На последно място - оспорваната заповед е постановена и в съответствие с целта на закона и се явява единствено възможно следствие от установените факти. В този смисъл същата е постановена в рамките на обвързана компетентност от страна на органа и не разкрива превратно упражняване на власт.

Поради това жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изложеното и на основание предл.последно от АПК,Административен съд София-град, трето отделение, 74 състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Г., ЕГН [ЕГН], съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.2, ап.6, тел.: [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-0320-000129 от 30.06.2025г

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: